

Joan Dover

UNA HISTORIA DIFERENTE

de Danny Boyle

Entretenguda i simpàtica, aporta certa modernitat i una transgressió una mica naïf al gènere de la comèdia. De tota manera, potser perquè la utilització dels recursos no és tan exhaustiva ni tan imaginativa com a *Trainspotting*- la pel·lícula anterior del mateix equip-, el resultat final es ressent de la comparació amb aquella. No us perdeu els títols finals amb plastilina.

Valoració: 3

NIRVANA

de Gabriele Salvatores

Ideal i estat suprem de qualque cinematografia europea consistent en l'alliberament de tota personalitat pròpia i en l'absència de tot sentit.

Valoració: 1

LES MEILLEURS RECETTES D'UN CUISINIER AMOUREX

de Nana Djordjadz.

Ni la melangia d'*El festin de Babette*, ni el realisme màgic de *Como agua para chocolate*, ni l'escatologia de *La grande bouffe*. El punt de partida i el personatge del xef prometien, però el guió queda enrocant a partir d'un terç de la cinta i sembla no decidir-se per cap dels dos camins plantejats.

Llàstima, perquè es malmeten algunes troballes entranyables.

Valoració: 2

J. A. Pérez de Mendiola

L.A. CONFIDENTIAL

de Curtis Hanson

Una sorpresa i només a una sala. Actors magnífics i adequats a cada personatge. Cada personatge cisellat a la perfecció i tots junts formen un

tot unitari que encara diferent a la novel·la de Ellroy conserven l'esperit de l'original. Sens dubte la sorpresa de la temporada, i molt probablement difícil de superar, com difícil és triar el millor del conjunt. En tot cas un déu a l'elecció dels actors.

Insuperable.
Valoració: 4

LA TENIENTE O'NEILL

de Ridley Scott

Uns pits, de silicona o no, no justifiquen una pel·lícula. En aquest cas tampoc.

Valoració 1

IN & OUT

de Frank Oz

Un parell d'acudits amb l'homosexualitat com a teló de fons i un missatge de tolerància a finals de segle vint tampoc es suficient. Tres actors de primera línia com Kline, Selleck o Dillon, que ho fan bé, semblen excessius per tan poca cosa. Una història que sorgí d'una anècdota i no sobrepassa aquest llistó.

Valoració: 2

CONSPIRACION

de Richard Donner

No ha tingut massa èxit als EUA, tal volta perquè Richard Donner i Mel Gibson volen repetir la fórmula de la follia de "letal" i el que aconseguixen és que la història quedi a un racó per potenciar la interpretació, de Gibson, és clar. El resultat magre per a les possibilitats argumentals.

Valoració 2

Valoracions: Imprescindible (1), Molt Bona 4, Bona 3, Regular 2, Poc Interessant 1